

Een wandeling met Dick de Boer

Directievoorzitter Bloemers Nassau Groep

De weermannen kondigen unaniem stormachtig herfstweer en regen aan, terwijl de lente toch al begonnen is. Maar... onze afspraak gaat door! Mét paraplu. En zo wandelen we vanuit Lage Vuursche de bossen in, dichtbij Bosch en Duin, de woonplaats van Dick de Boer. Een gesprek over de markt van industriële verzekeringen, over toezicht, over vertrouwen en over principes.

Vaker op een doordeweekse middag hier in de bossen te vinden? Terwijl we de dreigende wolken trotseren: "Ik neem me wel voor om zo nu en dan te golfen doordeweeks, maar dat lukt doorgaans niet. Dus dit is uitzonderlijk maar érg lekker. Ik heb even overwogen om onze honden mee te nemen, die vinden het hier ook heerlijk, hoewel een van hen achter elke boom een konijn vermoedt, dus dat is wat onrustig."

Wat heeft hij met deze omgeving? "Ik ben hier geboren en getogen, ik wil ook beslist altijd bossen zien. Ik groeide op in Bilthoven, hier even verderop. Nu woon ik in Bosch en Duin, ook in deze bosgebieden." Al ruim dertig jaar rijdt hij, als hij niet in het buitenland is, naar Rotterdam. Hoe kwam hij ooit bij Bloemers terecht?"

DICK DE BOER

Dick de Boer (1953) studeerde Bedrijfskunde aan de Erasmus Universiteit. Na zijn studie trad hij in 1978 in dienst van de Bloemers Nassau Groep, waar hij CEO en aandeelhouder werd. Hij woont met zijn gezin in Bosch en Duin.

Ondernemen

"Al tijdens mijn middelbareschoolperiode wist ik zeker dat ik wilde ondernemen. Mijn vader was ondernemer, hij had een architectenbureau, maar daar had ik geen gevoel voor. Lang dachten wij dat mijn broer, die bouwkunde zou gaan studeren, zijn bedrijf zou overnemen. Maar die besloot rechten te studeren en werd een gerenommeerd advocaat, vooral voor bouwondernemingen overigens. En ik kwam in contact met Dick Bloemers. Ik leerde snel, kwam na tweeënhalve jaar in de directie, en werd later aandeelhouder. Ik wist al snel dat ik niet in de Board van een grotere verzekeraar wilde, maar dat ik samen met mijn collega's deze organisatie nationaal en internationaal groter kon maken."

Tsunami aan regelgeving

Wat zijn de meest ingrijpende of opvallende gebeurtenissen in deze sector die hem over enkele jaren aan het eind van zijn loopbaan zullen blijven? "De tsunami van regelgeving die over ons is heengekomen. Verschrikkelijk. Solvency II, vol met rekenfouten. Als je ziet hoe wij met onze kleine club, circa tweehonderd medewerkers, al bijna tien mensen in dienst hebben die zich louter met de nieuw geformuleerde controle- en complianceregele bezighouden... En allemaal op de consument geënte regelgeving. Terwijl wij geen consumenten als verzekerden hebben. Wij werken bovendien internationaal, het toezicht in Frankrijk, Duitsland, Engeland is totaal anders geregeld. En... beschaving kun je niet leren. Toezicht voorkomt nooit excessen."

Cultuur

Dick besteedt met zijn collega's veel aandacht aan het neerzetten en vasthouden van een open, laagdrempelige cultuur. Zelfs op de website staat dit vermeld. "Ik vind dat zeer belangrijk. We benadrukken dit ook als mensen bij ons willen komen werken. Iemand die met een zaag binnen komt om aan de poten van collega's te zagen, gaat het hier niet redden. Ik wil gewoon maximaal aandacht voor onze kennis, de techniek, en de samenwerking, zodat we ons daarin kunnen onderscheiden. We hebben een laag ziekteverzuim, een laag verloop. Mensen kunnen zich hier ontwikkelen."

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

En wat als Dick morgen wegvalt? Is hij niet de cultuurdrager, het hoegbeeld? Met een vies gezicht: "Als ik morgen wegval, gaat het gewoon door. Er werken goede mensen bij ons, dus ik kan best gemist worden."

Als hij er over een aantal jaren mee stopt, hoe ziet de toekomst er dan uit? "Ik wil nog een aantal jaren flink genieten. Ik zou bijvoorbeeld heel graag geschiedenis studeren, veel boeken lezen, wat nevenfuncties doen." Heeft hij nu tijd voor veel nevenactiviteiten? "Nauwelijks. Nu werk ik wel hard, maar ik vind ook tijd voor andere dingen. Ik houd niet zo van clubs als de Rotary, en ik hoef ook heus niet wekelijks mijn vrienden te zien, maar ik vind het wel leuk om inhoudelijk met anderen van gedachten te wisselen en een biertje te drinken. Ik ben lid van het Studiegenootschap Economische Politiek, waar we interessante inhoudelijke thema's behandelen. Ook ben ik vicepresident, en vanaf juli beoogd president van de Duits-Nederlandse Handelskamer."

Weekends

Hoe ziet zijn ideale weekend eruit? "Het liefst doe ik iets leuks met mijn vrouw Inez, een stad bezoeken, of lekker buiten wandelen. Doorgaans echter gaat de zaterdag op aan het hockeyen van de kinderen, en op zondag hockey ik zelf nog. Samen hebben we vijf kinderen: ik heb een dochter en een zoon, Inez heeft drie dochters. Allemaal in de leeftijd tussen dertien en achttien. En allemaal thuiswonend. Gezellig en druk dus. Elke

ochtend ontbijten we met zijn allen. 's Avonds lukt het doorgaans niet om met elkaar te eten."

Als hij morgen heel even 'almachtig' zou zijn voor de verzekeringssector, kan hij in één zin samenvatten wat hij meteen zou willen aanpakken? Hij hoeft niet lang na te denken: "Stop het maken van producten die marketeers verzinnen en ga terug naar de techniek en de vraag van de klant." Mensen omschrijven je als een markante man. Hoe komt dat? Lachend: "Dat weet ik niet, dat kun je niet over jezelf zeggen. Misschien omdat ik altijd zeg wat ik vind, en doe waar ik in geloof."

Afstand

Kan hij afstand nemen van zijn werk? "Ja, maar eigenlijk is het nooit af, je bent altijd met honderd dingen tegelijk bezig. Maar zo nu en dan gaan wij naar ons huis in Noordwest-Frankrijk en daar kom ik helemaal tot rust. Slapen, lezen, lekker eten."

Wat is het laatste boek dat hij kocht? "De biografie over Nina Brink. Ben nu over de helft. Wat een naar mens... Ook de Vastgoedfraude las ik onlangs. Onsmakelijk allemaal. Zoals ik al zei: beschaving kun je niet leren." We zijn terug bij ons vertrekpunt, niet al te nat geregend, en daar wachten ons een mooi glas wijn en een biertje. Bij de open haard, ook al is het lente... ■